

Arrest

nr. 260 453 van 9 september 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de l'Université 16/4ème/étage REGUS
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 2 april 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 maart 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. VANGENECHTEN *loco* advocaat V. HENRION en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Gambiaanse nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Banjul. U woonde daar tot u het land verliet. Uw moeder had een handicap, waardoor de familie van uw vader uw familie verstootte. Ze vonden dat uw vader uw moeder moest verlaten. Uw familie had het niet breed, waardoor u in 2011 besloot te tekenen bij het leger. Voor u vertrok naar het leger bracht u uw vader en uw moeder onder bij een vriend van u, u stuurde hem geld op om voor uw ouders te zorgen. Een standaardcontract in het Gambiaanse leger is voor twaalf jaar, dit tekende u. Toen u in het leger zat, was u gestationeerd in Bakau en woonde u in de legerbarakken. Vanwege een medische aandoening kon u niet in actieve dienst zijn, maar kreeg u een taak in het kredietkantoor van het leger.

Hier was uw job om de aanvragen voor een lening te registreren en te onderzoeken of de kandidaten voldeden aan de voorwaarden om een lening te krijgen. Een van uw collega's, tevens een vriend van u, genaamd B. S. vroeg u om een lening in januari of februari van 2013. Om het bedrag van 300 000 te kunnen lenen had hij iemand nodig die garant zou staan voor hem. Deze garant is verplicht voor hoge bedragen. Omdat niemand anders voor hem wilde of kon garant staan, besloot u hem die dienst te verlenen. Een garant is de persoon op wie de verantwoordelijkheid valt wanneer de persoon die het geld leende, sterft of zoals in dit geval, verdwijnt. Immers, nadat uw vriend alles in orde had gebracht en de lening had ontvangen, kwam hij niet meer opdagen op het werk en was hij verdwenen. Omdat u garant stond voor hem, werd u er van verdacht met B. S. samen te werken om met het geld te verdwijnen. U werd ondervraagd door de militaire politie (MP), en opgesloten in een cel. Als straf werd u geslagen door de bewakers. Een bevriende MP kwam u bezoeken, en vertelde u dat hij gehoord had dat de krijgsraad uw zaak zou onderzoeken en dat u beter zou wegllopen. Hij hielp u ontsnappen uit de cel en u ging naar uw huis. U nam uw legeruitrusting mee en u had ook een wapen van het leger in uw bezit. Eenmaal bij uw vader aangekomen, legde u hem uit dat u op missie zou gaan, u verborg de wapens en de uitrusting in het toilet en u bent die nacht naar Senegal gegaan op 27 november 2013. In november 2016 kwam u aan in Frankrijk waar u een verzoek tot internationale bescherming indiende. In juli 2019 kreeg u daar een weigeringbeslissing, op 7 juli 2019 kwam u aan in België. U diende op 10 juli 2019 een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een kopie van het medisch dossier met betrekking tot uw behandeling in België, een kopie van een krantenartikel over het asielcentrum, twee foto's van soldaten en WhatsApp berichten van een vriend.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U vreest bij terugkeer om opgesloten te worden in de gevangenis omdat u uw wapens, waar u voor tekende in het leger, niet terug gaf aan het leger voor uw vertrek. Aangezien u er echter niet in slaagde om de reden voor uw vertrek uit het leger, en uit het land, aannemelijk te maken, is het ook niet aannemelijk dat u een vervolging vreest omwille van de wapens die u zou hebben verstoep.

Ten eerste wijst het CGVS op het feit dat u tekende voor twaalf jaar tewerkstelling in het leger, en dat dit een standaardcontract is in het Gambiaanse leger (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Daar u zelf vrijwillig tekende voor dit contract, en dus op de hoogte moest zijn van de eventuele gevolgen van de verbreking van dit contract, leidt er toe dat er an sich geen gegronde vrees voor vervolging is, of een risico op het lijden van ernstige schade. Artikel 22 en artikel 23 van de Gambia Armed Forces Act geven duidelijk aan wat de aanwervingscontracten zijn en de informatie die u kreeg voor de aanwerving. Ook de mogelijkheden tot ontslag uit het leger wordt in deze richtlijn verder gedefinieerd. Het "UN Handbook on procedures and criteria for determining refugee status" stelt uitdrukkelijk dat desertie in se niet beschouwd kan worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève : "...Moreover, whether military service is compulsory or not, desertion is invariably considered a criminal offence. The Penalties may vary from country to country, and are not normally regarded as persecution. ...A person is clearly not a refugee if his only reason for desertion or draft evasion is his dislike of military service or fear of combat. ...".

Ten tweede zijn uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud met betrekking tot de u beweerde vervolging door de Gambiaanse militaire diensten over het algemeen vaag, tegenstrijdig en in zijn geheel niet geloofwaardig. U beweert dat u in de problemen kwam doordat een van uw collega's B. S., voor wie u garant stond, vertrokken was met het geld van de lening.

Tijdens uw interview op Dienst Vreemdelingenzaken op 11 maart 2020 maakte u echter geen vermelding van de lening, B. S. of van de problemen vanwege de wapens. U vreesde enkel het feit dat u getekend had voor 12 jaar militaire dienst en dat u deze dienst vroegtijdig verlaten had. U maakte ook wel gewag van het feit dat u twee maanden opgesloten was in een militair kamp, maar u hebt hier geen reden bij vermeld. Gevraagd naar de reden waarom u B. S. niet vermeldde tijdens uw uiteenzetting op DVZ, verklaarde u dat u wel degelijk verteld had dat er een vriend was die geld van u nam (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). Het is echter niet wat er genoteerd werd, in de notities die u werden voorgelezen en die u hebt goedgekeurd. Deze vaststellingen zijn een eerste aanwijzing dat de gebeurtenissen met betrekking tot B. S. niet geloofwaardig zijn en dat u voornamelijk het lange contract van 12 jaar als soldaat tracht te ontlopen. U beweerde dat u een goede vriend was van B. S., en dat u hem daarom de gunst verleende om garant te staan voor hem. Echter, gevraagd naar wat u kan vertellen over uw collega, kan u niet veel verklaringen over hem afleggen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U weet zelfs niet waar hij vandaan kwam, enkel dat hij samen met u trainde en in dezelfde barakken woonde. B. S. zou naar uw verklaringen vaak bij u langskomen om te spreken, maar eens gevraagd naar waarover jullie spraken, blijft u hier heel vaag (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Aangezien het feit dat garant staan toch een persoonlijk verantwoordelijkheid inhoudt, bijvoorbeeld wanneer de lener sterft (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18), kan er van u wel verwacht worden dat u wat meer kan vertellen over de persoon aan wie u deze grote gunst verleende. Zeker aangezien u toch zelf degene was die de leningen goedkeurde, en uw job op die manier toch ook in gevaar kon komen indien er iets misging. Garant staan betekende verder ook dat u zelf voor de periode van de lening zelf geen lening kon aangaan (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Aangezien dit toch wel een belangrijke beslissing is, werd u gevraagd of u deze beslissing overwogen had, en of u twijfelde om zelf een lening te nemen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18-19). Ook hier kon u aan de hand van uw verklaringen niet op afdoende wijze verklaren waarom u het risico nam en de verantwoordelijkheid aanging voor een persoon die u eigenlijk niet bijster goed kent. Het geheel van uw verklaringen getuigt niet van een doorleefde ervaring, waarbij u uw gevoelens, overpeinzingen kan meegeven en waarbij u op duidelijke manier kan vertellen wie B. S. is en waarom u hem op die manier wilde helpen. Aangezien u toch als kredietofficier moet weten dat een garant een risico heeft, en dat wanneer het misloopt, dat die persoon ook aangesproken zal worden, is het verbazingwekkend dat u hier zo licht over lijkt te zijn gegaan. Uiteindelijk is uw verdere arrestatie dan ook een voorzienbaar gevolg. Geconfronteerd met het feit dat alles wat u verder overkwam, een gevolg was dat u kon voorzien, antwoordde u enkel dat u niet wist dat B. S. zou weglopen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24).

Wat betreft de door u gegeven tijdslijn van gebeurtenissen, bent u ook hier niet consistent in uw verklaringen. U verliet op 27 november 2013 Gambia (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6), wat in uw verklaringen meteen de nacht van uw ontsnapping uit de cel is (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10 en p. 22). Echter, in uw verklaringen kwam B. S. u vragen voor een lening op een maandag, in het begin van 2013, het kan januari of februari zijn geweest (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). Na ongeveer een week kreeg B. S. de cheque met het geld en de week er na verdween hij (zie notities persoonlijk onderhoud p. 20). Aangezien u toen bijna meteen een week werd opgesloten, gebeuren deze gebeurtenissen allemaal in de eerste helft van het jaar 2013 en is het niet mogelijk dat uw ontsnapping op 27 november meteen na deze gebeurtenissen is. U werd met deze tegenstrijdigheden geconfronteerd, en toen legde u uit dat B. S. enkel kwam om te praten in januari en dat hij de lening aanvraagde in november (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). U werd nochtans duidelijk gevraagd, tot tweemaal toe, wanneer B. S. langskwam, en op welke maandag van welke maand hij u uitlegde dat hij een lening nodig had (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16 p. 17). Aan de hand van de context en vragen, kan er geen verwarring zijn met wat u bedoelde met die antwoorden. Uw verklaring voor deze tegenstrijdigheden zijn dus zeker niet afdoende om dit nog recht te zetten.

Uw aanhouding, opsluiting en daaropvolgende ontsnapping uit de militaire cel zijn tevens als niet-geloofwaardig te beschouwen. Ondanks het feit dat u verdacht werd, een week werd opgesloten, bij DVZ verklaarde u overigens twee maanden opgesloten geweest te zijn, kon u wel heel gemakkelijk weer ontsnappen uit de cel, in de militaire barakken (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Uw vriend heeft u verteld over een mogelijke kriegsraad, een kriegsraad waar u verder ook geen informatie over hebt, en heeft dan gewoon maar een sleutel voor u achter gelaten waardoor u kon buiten wandelen. Dit is toch wel een heel gemakkelijke manier van ontsnappen voor iemand die in een cel in een militaire gevangenis zit in afwachting van de kriegsraad, ook al spreekt u later uzelf weer tegen door te zeggen dat het niet echt een gevangenis is (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20 – p. 21).

U vreest bij terugkeer dat u in de problemen kan komen omdat u uw wapens en uitrusting in het toilet achterliet toen u uit het land vluchtte. Vooreerst, ten gevolge van uw verklaringen met betrekking tot uw opsluiting die hierboven als niet-geloofwaardig werden bevonden, wordt ook de door u beschreven vlucht volledig ondermijnd. Deze vaststellingen terzijde, valt deze mogelijke vervolging ook niet onder de criteria van het Verdrag van Genève. Uit uw verklaringen kan niet blijken dat u wordt geïdoleerd of bedreigd omwille van uw ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of uw behoren tot een welbepaalde sociale groep, noch dat u om één dezer redenen uitgesloten bent van bescherming door de autoriteiten van uw land van herkomst. Het gedrag dat u zou hebben gesteld, wordt geregeld door de Gambia Armed Forces Act, die van u van toepassing werd toen u uw contract tekende als militair. Een mogelijke veroordeling door de krijgsraad is dan ook geen vervolging in de zin van de Conventie aangezien u in dit geval ook effectief een misdrijf begaan hebt. U werd geconfronteerd met het feit dat wat u allemaal overkwam, de dreiging van de krijgsraad, en het feit dat u gezocht werd omdat u wapens vervoerde, binnen de marges van de wetgeving valt. U kan enkel herhalen dat u er van verdacht werd om samen te werken met B. S. en dat u het zou moeten uitleggen. Bovendien, u had zelfs de kans om een deel van uw uitrusting achter te laten in de plaats waar u opgesloten was, maar u hebt er bewust voor gekozen om deze uitrusting te gaan halen en mee te nemen naar uw vader (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Waarom u het zo belangrijk vond om deze uitrusting mee te nemen, hoewel u hier door eventueel in problemen kon komen, kon u dan weer niet verklaren (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Het is ook indicatief voor hoe onaannemelijk makkelijk uw ontsnapping was, dat u ook nog de tijd had om uw uitrusting te gaan halen en de sleutel terug op zijn plaats te leggen. Naast dus de ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het garant staan voor de lening en de ontsnapping uit uw arrestatie is het feit dat u eventueel vervolgd gaat worden vanwege desertie en het stelen van wapens, vreemd aan de conventie.

Wat betreft de door u neergelegde documenten, wordt het volgende geconstateerd. Het medisch dossier heeft betrekking op de behandelingen die u in België kreeg en die verder los staan van de door u beweerde vervolging. Op het moment van het persoonlijk onderhoud werd u overigens niet meer behandeld (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 4). Het krantenartikel heeft betrekking op een talentenjacht in het opvangcentrum en is verder niet relevant voor uw verzoek tot internationale bescherming. De foto's die u neerlegde, hebben betrekking op feiten die niet betwist worden in de beslissing, met name dat u een militair was in Gambia. Tot slot, werd u ook bevraagd over de WhatsApp berichten die u neerlegde, en die van een vriend van u komen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24-p. 25). Deze berichten zou u in 2019 hebben ontvangen, en zouden aangeven dat u nog steeds gezocht wordt vanwege de wapens die meenam. Echter, nergens kan de afzender van deze berichten of de accurateheid van de inhoud van de berichten geïdoleerd worden. Het is niet duidelijk met welke autoriteit uw vriend spreekt en verder legt u ook geen bewijzen neer van een eventuele krijgsraad of arrestatiebevel die deze informatie verder kunnen ondersteunen. In de berichten spreekt uw vriend over de TRRC, wat de Truth, Reconciliation and Reparations Commission is die opgericht werd in Gambia om mensenrechtenschendingen te onderzoeken die gepleegd werden onder het regime van voormalig president Jammeh. Gevraagd naar deze commissie, kon u niet uitleggen wat het doel was van deze commissie of waarom ze zich zouden bezig houden met uw zaak. Het feit dat u een legeruitrusting niet terugbracht, heeft immers weinig te maken met mensenrechtenschendingen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25).

Op basis van de verklaringen die u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS aflegde en de verklaringen voor DVZ, dient besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Gambia.

Op basis van artikel 57/4 van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren op de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van het CGVS. Daar u geen opmerkingen heeft overgemaakt binnen de daartoe voorziene termijn, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud ervan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

Verzoeker voert in het verzoekschrift het volgende middel aan:

“Schending van het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen; van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen; artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking); artikelen 15,16 en 17 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking); het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie; de rechten van de verdediging; het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen.”

In casu ontwikkelt verzoeker het middel als volgt:

“1. Antwoord op de motivering van de bestreden beslissing

1) Deserties als grond voor de internationale bescherming

In haar beslissing, verwijst de verwerende partij naar de Handbook van de UNHCR om te beschouwen dat desertie geen grond kan vormen voor een vrees voor vervolging.

Verzoekende partij stelt vast dat de verwerende partij enkel een beperkt passage van deze guidelines aanhaalt en dat de principes daarover meer ontwikkeld zijn: [citaat]

In casa, heeft de eiser uitgelegd dat hij aangehouden werd en vrees vervolgd te worden door een onevenredig manier, door het feit dat hij garant was voor B. Susso, terwijl geen enige vorm van bewijs stond tegen hem.

Het feit dat zijn problemen verbonden zijn met een desertie betekent bijgevolg niet perse dat hij niet in aanmerking kan voor de toekenning van de internationale bescherming.

2) De problemen van de eiser omwille van de lening voor B. S.

Verwerende partij beschouwt als onaannemelijk dat de eiser problemen zou hebben gekend omdat hij zich als garant voorstelt voor zijn vriend, B. S..

a. De redenen waarvoor de eiser het risico heeft genomen om garant te zijn

Verwerende partij stelt niet aannemelijk te vinden dat de eiser zo'n groot risico zou hebben nemen om garant te staan voor zijn vriend, terwijl hij zou hem niet zo goed kennen.

De eiser heeft duidelijk uitgelegd in welke context hij het voorwerp van zijn vriend om een huis op te bouwen positief uitziend en hij van belang geacht, rekening houdend met zijn eigen levensparcours, dit voorwerp te ondersteunen: [citaat uit de notities van het persoonlijk onderhoud]

De eiser heeft evenals uitgelegd dat hij al een tijdje regelmatig met B. S. babbelt en dat hij dacht een relatie van vertrouwen te hebben gebouwd. De eiser en hem waren kennissen van het leger. Dit vormt een specifieke band in een bijzonder context: zij tekenden hun engagement samen onder, zij werd samen gevormd,... Hun discussie ging bijgevolg niet per se over persoonlijk leven (gezinssamenstelling,...) maar over levensparcours, project voor de toekomst,... zij spraken over leven in het kamp, hun verantwoordelijkheden, hun droom, “het systeem”,...

Het was nochtans voor de eiser om dit omstandig bij het CGVS uit te leggen, gezien de belangrijke moeilijkheden die hij had om zich te uiten tijdens het onderhoud.

De eiser werd blijkbaar misbruikt door B. S. die de vertrouw van de eiser heeft willen krijgen om, daarna, zijn functie te gebruiken om geld te kunnen krijgen.

b. De eiser heeft geen melding gemaakt van dit incident bij de DVZ

De eiser zou geen melding hebben gemaakt van zijn probleem met B. S. bij de DVZ.

De eiser heeft gekozen om zijn asielaanvraag in het Engels te doen. Zijn kennis van de taal is niettemin niet uitstekend en het onderhoud bij het CGVS werd gekenmerkt door talrijke problemen van begrip. De PO heeft op meerdere keren haar vragen moet herformuleren, herstellen, gezien de eiser die blijkbaar niet correct had begrepen (zie o.a. NPO, pp. 22-23: [citaat uit de notities van het persoonlijk onderhoud])

Zoals benadrukt door de raadsman van de eiser op het eind van het persoonlijke onderhoud (NPO, p. 26), gezien de belangrijke problemen, mag men niet uitsluiten dat bij de DVZ, de attaché niet het geduld heeft gehad dan deze van de PO bij het CGVS om de vragen meermaals uit te leggen en formuleren, zodat de eiser niet de opportuniteit om alles in details te kunnen uitleggen.

c. De chronologie van de incidenten

Verwerende partij stelt dat de chronologie uitgelegd door de eiser niet overeenkomt, gezien de eiser zou door B. S. benaderd geweest rond januari 2013 maar het land verliet in november 2013, terwijl al die elementen in een korte tijd plaatsvonden.

De eiser heeft uitdrukkelijk uitgelegd indien hij weet dat hij door B. S. benaderd voor de lening op een maandag, hij helemaal niet zeker was over de maand: [citaat uit de notities van het persoonlijk onderhoud]

Het moet bovendien benadrukt worden dat de feiten dateren van bijna 8 jaar geleden en dat ondertussen de eiser een lang immigratieparcours heeft gekend.

3) De ontsnapping van de gevangenis

Verwerende partij beschrijft als zeer eenvoudig de manier waarop de eiser heeft kunnen ontsnappen van de gevangenis, enkel door de sleutel van zijn cel te kunnen krijgen.

De plaats waar de eiser opgesloten was, was blijkbaar geen gevangenis maar een cel in de barraken van het kamp waar de eiser gestationeerd was. Hij zat in een cel, in een militaire basis, zodat het niet per se onaannemelijk is dat de voorzorgsmaatregelen beperkt zijn.

Zijn verklaringen zijn bijgevolg met per se ongeloofwaardig rekening houden met de bijzondere context van zijn vasthouding.

2. Antwoord op de motivering omtrent de subsidiaire beschermingsstatus

Artikel 48/4 van de VW bepaalt dat: [...]

Als die vluchtelingstatus niet toekend zou zijn, moet er vastgesteld worden dat de verzoekende partij aan de voorwaarden van het artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980 voldoet. De subsidiaire beschermingsstatus moet bij gevolg toegekend worden."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren uit vrees voor problemen omwille van de manier waarop hij het leger verliet. Hij stelt te vrezen dat hij zal worden opgesloten omdat hij zijn wapens en uniform achterliet op het toilet bij zijn vader.

5. Een eventuele (strafrechtelijke) vervolging of bestraffing omwille van een weigering de dienstplicht te vervullen, omwille van het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of omwille van desertie, en dit in het kader van een regeling waaraan alle onderdanen van een land zijn onderworpen, kan in principe niet worden aanzien als vervolging in de zin van voormelde bepalingen.

Een dienstweigeraar of deserteur is slechts een vluchteling wanneer deze:

- a) vanwege zijn ras, religie, nationaliteit, zijn lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, gegronde vrees heeft voor een onevenredige of discriminatoire bestraffing of tenuitvoerlegging van de straf wegens dienstweigering of desertie;
- b) tot zijn weigering komt doordat hij ernstige, onoverkomelijke gewetensbezwaren heeft op grond van zijn godsdienstige of andere diepgewortelde overtuiging die zijn dienstweigering of desertie voorschrijven, en er in zijn land van herkomst geen mogelijkheid is om ter vervanging van militaire dienst een niet-militaire dienstplicht te vervullen;
- c) is gekomen tot dienstweigering of desertie omdat hij niet betrokken wenst te worden bij een militaire actie die is veroordeeld door de internationale gemeenschap als strijdig met de grondbeginselen van humaan gedrag of die in strijd is met de fundamentele normen die gelden tijdens een gewapend conflict.

Verzoeker brengt niet aan dat hij het leger verliet omdat hij gewetensbezwaren zou hebben of omdat hij niet betrokken wenst te worden bij een militaire actie die is veroordeeld door de internationale gemeenschap als strijdig met de grondbeginselen van humaan gedrag of die in strijd is met de fundamentele normen die gelden tijdens een gewapend conflict. Integendeel, verzoeker besloot in 2011 vrijwillig te tekenen bij het leger. Hij was omwille van een medische aandoening niet in actieve dienst maar werd tewerkgesteld in het kredietenkantoor van het leger. Verzoeker oefende deze functie enkele jaren uit, maar verliet het leger nadat hij opgesloten werd omdat hij ervan verdacht werd met B. S. samen te werken om via een lening geld te ontfreemden van het leger. Hij ontsnapte uit zijn cel en liet zijn wapens en uniform achter op het toilet bij zijn vader.

Verzoeker toont evenmin aan dat een eventuele strafvervolging omwille van zijn desertie een onmenselijk of vernederende bestraffing vanwege zijn ras, religie, nationaliteit, zijn lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging uitmaakt. Het feit dat hij aangehouden werd en vrees vervolgd te worden omdat hij garant stond voor B. S. terwijl "*geen enige vorm van bewijs stond tegen hem*", zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, toont geenszins aan dat de acties die de autoriteiten (zouden) hebben genomen een onevenredige of discriminatoire bestraffing of tenuitvoerlegging van de straf zijn, temeer daar verzoeker het land verlaten heeft alvorens het beweerdelijk onderzoek van de krijgsraad zelfs maar af te wachten.

6. Hoe dan ook is verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig, gelet op het volgende:

- Verzoeker maakte bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding van de lening of B. S. als reden voor zijn problemen (vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.5). Hij vermeldde daarentegen gewoonweg dat hij zijn legerpost vroegtijdig verlaten had en hierdoor een vrees kende. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon logischerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij dé directe en concrete aanleiding van zijn vertrek uit zijn land zou vermelden.
- Verzoeker kan de gang van zaken, waarbij B. S. een lening aanvraag en verzoeker zonder meer akkoord ging om garant te staan, niet aannemelijk maken, gelet op zijn vage en geenszins doorleefde verklaringen hieromtrent.

- Ook verzoekers incoherente verklaringen omtrent de chronologie van de gebeurtenissen ondermijnt de geloofwaardigheid ervan.
- Verzoeker kon zijn aanhouding, opsluiting en ontsnapping evenmin aannemelijk maken. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken liet hij optekenen twee maanden opgesloten te zijn geweest (vragenlijst CGVS, vraag 3.1), terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud over een week sprak (notities, p. 20). Bovendien zijn verzoekers verklaringen over de ontsnapping zelf en over het meenemen van zijn uniform en wapens niet geloofwaardig.

7. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekers kennis van de door hem gekozen taal (het Engels) "*niet uitstekend*" is en het niet kan worden uitgesloten dat de attaché bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet het geduld heeft gehad om de vragen meermaals uit te leggen en formuleren, zodat verzoeker niet de opportuniteit had om alles in details te kunnen uitleggen.

In het kader van verzoekers verzoek om internationale bescherming wordt in zijn bijlage 26 van 10 juli 2019 gesteld dat verzoeker "*verklaart bijstand te verzoeken van een tolk die de taal Engels beheerst tijdens het onderzoek van zijn (haar) verzoek om internationale bescherming en wordt er van in kennis gesteld dat de taal waarin zijn (haar) verzoek om internationale bescherming onderzocht zal worden door de bevoegde instanties het Nederlands is*". In de verklaring betreffende procedure, op de Dienst Vreemdelingenzaken afgelegd op 12 augustus 2019, liet verzoeker noteren de hulp van een tolk te verlangen. Hij gaf aan het Engels voldoende te beheersen om de problemen die geleid hebben tot zijn vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden. Het kan de asielinstanties dan ook niet verweten worden het Engels gehanteerd te hebben voor de interviews met verzoeker.

Bovendien kan worden vastgesteld dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken hem in het Engels werd voorgelezen en dat verzoeker vervolgens ondertekende waardoor hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Na het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken kreeg verzoeker bovendien de gelegenheid nog iets toe te voegen, wat hij evenwel naliët.

Bij het aanvangen van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal werd daarenboven uitdrukkelijk gevraagd aan verzoeker hoe het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken verlopen was, maar verzoeker maakte geen opmerkingen over enige (taal)moeilijkheden daar (notities, p. 4). Het volstaat dan ook niet om, na confrontatie met een negatieve beslissing waarin bepaalde tegenstrijdigheden worden opgemerkt, louter hypothetisch te stellen dat het niet kan worden uitgesloten dat verzoeker bij de Dienst vreemdelingenzaken niet de opportuniteit had om alles in details te kunnen uitleggen.

8. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen aangaande de lening aan B. S., het minimaliseren van verzoekers onwetendheid omtrent B. S., het ontkennen van de vastgestelde tegenstrijdigheden aangaande de chronologie van de gebeurtenissen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder betreffende de onaannemelijke ontsnapping van verzoeker. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

9. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

11. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

12. Vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 5 juni 2001, nr. 96.142). Verzoeker laat na in zijn verzoekschrift *in concreto* uiteen te zetten op welke wijze “*artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking); artikelen 15,16 en 17 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking); het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie*” geschonden zouden zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS